

на царѣ и на господари: защото сѣкій може да обыча бога и человекѣ-цыте. Любокъта е най голѣмото наше добро, което е далъ богъ намъ за нашето благополѣчїе и спасенїе. Ами нїе като не обычае нити бога, нити человекѣцыте. ако умреме сѣсз зависть, каресз и немилостико сѣрце, какъкъ отвѣтъ ще дакаме на бога, когато ще испитва нашите работы? Помыслете, мѣчно ли е да обычае бога, или человекѣцыте? не е мѣчно, но много лесно и добро нѣщо е: защото сз любовъта человекѣкъ живѣй мирно и не оскѣща какъкъ преминѣва този животъ. Ами насъ кой ны възпира да не сѣ обычае? никой само нашата воля. Школко страшно ще бѣде на христовымъ сѣдъ, когато ще свѣзратъ и ще фѣрлѣтъ во вѣчнѣ мѣкъ сичкыте немилостивы, които не сѣ имали любовь сз человекѣцыте. Но милостивый богъ да не искорени отъ насъ немилосердїето и да насади въ насъ любовь, коато е възможна да ны избави отъ вѣчнатъ мѣкъ, сз помощьтъ христовъ. Бѣмѣ слава, во вѣки вѣковъ, аминь.

НЕДѢЛЯ 51

ЗА ТАЛАНТЫТЕ.

Добрыи рабе и вѣрныи, о малѣ былъ еси мнѣ вѣренъ и надъ многими тѣ поставлю вниди въ радость господа твоего.

Благослови отче!

Слѣшатели благочестиви христїани! смертните грѣхове сѣ седемъ: гордость, сребролюбїе, кѣрварство, обѣденїе, зависть и лѣность (мѣрзель), а отъ тѣзи седемъ сѣ раждатъ сичкыте дрѣги грѣхове. Отъ мѣрзела, който не ны остава да сѣ трѣдиме за нашето спасенїе, раждасѣ пагѣба на дѣшатъ и вѣчно осѣжденїе: защото, ны за да нахранимѣ тѣлото сз много мѣстѣа, и да го облечемѣ сз много скѣпы дрѣхи, трѣдимѣ денѣ и ношѣа, ходимѣ и по сѣхо и по море, и по стѣда и по пѣка (жежчината) само да сѣбиремѣ за тѣлото. А за дѣшатъ никакъ не сѣ трѣдимѣ да ѣ украсимѣ сз добры работы, но сѣ ленимѣ. И колкото сме дарѣж прїѣли отъ бога, или умъ, и богатство, или наѣкъ, или занаетъ крѣемѣ ги отъ лѣность (мѣрзель) да не сѣ трѣдимѣ,